

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/674/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914206269
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5914206269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: D. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U. - R., A. N. č. XXXX/XXX, o zaplatenie 14.798,92 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/130/2014-133 zo dňa 30. júna 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/130/2014-133 zo dňa 30. júna 2015 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal voči odporcovi zaplatenia žalovanej sumy. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže na neho bola postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne, a.s. v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.6.2013 pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti ani k odstúpeniu od predmetnej zmluvy). Slovenská sporiteľňa, a.s. teda nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávok z 27.6.2013 je teda neplatným právnym úkonom.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Výkladom ustanovení všeobecných obchodných podmienok možno dospieť k záveru, že postupca a následne po postúpení pohľadávky navrhovateľ boli oprávnení, nie však povinní predčasne ukončiť záväzkovo-právny vzťah. Na navrhovateľa prešli zmluvou o postúpení pohľadávok aj všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou. Okrem toho, postúpením pohľadávky sa stal sám navrhovateľ veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Preto navrhovateľ nevidel dôvod, aby na neho neprešlo právo na ukončenie zmluvy. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že postupca pohľadávky nemohol na navrhovateľa previesť nároky z úverovej

zmluvy, pokiaľ nedošlo k jej zosplatneniu, resp. inému ukončeniu. Na podporu tohto názoru odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.5.2015, sp. zn. 8Co/163/2015. Podľa názoru navrhovateľa z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nevyplýva, že banka môže postúpiť len časť pohľadávky, s ktorou je dlžník v omeškaní; pre vznik oprávnenia postúpiť pohľadávku postačuje omeškanie so splácaním aj len časti záväzku. Odvolateľ zdôraznil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bolo hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. K uvedenému upriamil pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.4.2014, sp. zn. 19C/34/2012. Navrhovateľ vytýkal napadnutému rozhodnutiu aj to, že súd nijakým spôsobom nezdôvodnil, prečo je zmluva o postúpení pohľadávok neplatná v plnom rozsahu, a prečo nebolo návrhu aspoň sčasti vyhovené. Zdôraznil, že pre konštatovanie aktívnej vecnej legitimácie postačuje preukázanie oznámenia postupcu dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.6.2003, sp. zn. 4Obo/210/2001).

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vnesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu.

Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia

Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C 430/2013). Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z toho dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). V takomto prípade tu nie je daná aktívna legitímácia navrhovateľa vo vzťahu k pohľadávke, ktorá doposiaľ nebola splatná.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na fakt, že návrhu mohlo byť aspoň sčasti vyhovené, k uvedenému treba uviesť, že na účely takéhoto posúdenia by musela byť zo strany účastníka predložená špecifikácia časti pohľadávky, pri ktorej bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a ktorú by mohol akceptovať aj odvolací súd ako novú skutočnosť (§ 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p.). Takéto vyčíslenie druhostupňový súd k dispozícii nemal, resp. ho nebolo možné identifikovať z jednotlivých tabuľkových špecifikácií pohľadávky prezentovaných v prvostupňovom konaní, z ktorého dôvodu tu neboli splnené podmienky pre prípadné čiastočné priznanie nároku.

Pre úplnosť krajský súd na záver dodáva, že tzv. mimoriadne vyhlásenie splatnosti úveru je v spotrebiteľských vzťahoch regulované aj ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dikcia nebola navrhovateľom rešpektovaná, resp. tu uvádzané pravidlá navrhovateľ nepreukázal.

O trovách odvolacieho rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporca si však náhradu trov druhostupňového konania neuplatnil.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.